

har man Ret til at faa at vide, hvad der bliver ud af Sagen.

Ændringsforslaget under Nr. 36 til § 40 er jo meget radikalt, idet det gaar ud paa, at Paragraffen om Kommuneafstemninger udgaar af Forslaget. Det vil fremgaa af hele min Udvikling, at jeg bestemt maa modsætte mig dette Ændringsforslag. Man taler ganske vist om en lidenskabsløs Afgørelse, naar Kommunalbestyrelsen afgør Spørgsmaalet. Det er muligt, at Afgørelsen kan blive lidenskabsløs, men jeg er dog ikke sikker paa, at den alle Steder vil blive det. Man paastaar, at naar blot Kommunalbestyrelsen afgør Spørgsmaalet, undgaar man den hidtige Agitation — jeg tror, at man ogsaa har betonet dette i Betænkningen. Man kunde dog tænke sig, at der ogsaa ved kommunale Valg kunde blive en hidtig Agitation. Men det forekommer mig, at man ser noget forkert paa hele dette Spørgsmaal, thi det er vel i Grunden Kommunalbestyrelserne selv, der i det store og hele i en Mængde Tilfælde har valgt at gaa den Vej at høre de kommunale Vælgere. Jeg tror, jeg ved første Behandling nævnte, at f. Eks. hjemme i min Kommune er det Kommunalbestyrelsen, som har ønsket at spørge Vælgerne, og den har sagt: vi bøjer os for det Resultat, Vælgerbefolkningen kommer til. Derfor tror jeg ikke, man skal være saa bange for at gøre Kommunalbestyrelserne imod ved at indføre det i Loven. Jeg synes ogsaa, det er meget naturligt, at saadanne store Spørgsmaal gaar ud til Kommuneafstemning. Det kan nemlig være heldigt, at et bestemt stort Spørgsmaal ikke træder for stærkt i Forgrunden ved de kommunale Valg. Det kan meget let tænkes, at en kommunal Vælger, en Mand eller Kvinde, vilde kunne være et meget dygtigt Kommunalbestyrelsesmedlem paa alle andre Omraader, men at der var mange, som paa Grund af vedkommendes Stilling til dette Spørgsmaal ikke vilde stemme paa ham eller hende. Jeg tror derfor, at det ogsaa af Hensyn til det øvrige kommunale Arbejde vil være heldigt, at man lader saadanne Spørgsmaal gaa ud til Kommuneafstemning.

Ændringsforslagene Nr. 37 og 38 gaar jo ikke ud paa, at man helt skal stryge Kommuneafstemningerne, men at der skal være kvalificeret Flertal. Jeg forstaar ikke, hvorfor man her skal fravige den hidtil anvendte parlamentariske Styrelsesform, og den Omstændighed, at „Den personlige Friheds Værn“ for nylig har anbefalet Udvalget det, er dog formentlig ikke tilstrækkelig Grund til, at man bør stemme

for disse Ændringsforslag. Jeg maa meget bestemt modsætte mig, at man forsøger at indføre en saadan Styrelsesform, som man ikke kender i andre Forhold i vor Lovgivning, i alt Fald kun ved Grundlovsændringer. Det er meget rigtigt, hvad det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) sagde, at det kan komme til at ligge saadan, at 69 pCt. af Vælgerne skal møde, for at Sagen kan blive afgjort; det er dog lige saa sandsynligt eller mere sandsynligt, end at der kun skulde møde 3 Vælgere, og at de 2 saa skulde afgøre Sagen, saaledes som det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing) for udtalte. Jeg tror ikke, der hidtil er foregaaet saadanne Karikaturer af Kommuneafstemninger. Hvis der havde foreligget noget saadant, vilde det selvfølgelig have sin Interesse, hvis det ærede Medlem, som udtalte det, kunde oplyse det høje Ting derom. Det forekommer mig at være en ganske mærkelig Maade at ville udføre Afstemninger paa: at indføre en Afstemningsmaade, der vilde have til Følge, at de ligegyldige, de lige glade, de interesseløse med Hensyn til dette Spørgsmaal skulde træffe Afgørelsen. Lad os dog endelig blive fri for en saadan Lovgivning. Jeg tror ikke, den vil være af det gode.

Ændringsforslagene Nr. 39 og 41 angaar Erstatningsspørgsmaalet. Ogsaa disse Ændringsforslag maa jeg meget fraraade; de forekommer mig ogsaa at være meningsløse. Først giver man en Borger et Privilegium, og hvis man saa kommer til den Erkendelse, at det ikke er formaalstjenligt, at han har det længere, at han ikke driver det paa den Maade, man ønsker, i Overensstemmelse med de Tanker og de Forudsætninger, under hvilke det blev givet, skal man komme og sige til ham: Nu har du haft det Privilegium i saa og saa mange Aar, og nu skal Samfundet betale for at tage det tilbage igen. Jeg synes, at det er et noget mærkeligt Standpunkt. De Folk ved jo i alt Fald, hvad de gaar ind til, og jeg tror i Modsætning til den ærede Ordfører, at hvis man vil være retfærdig, skal man ikke indføre de Erstatningsparagraffer, der her er Tale om, thi de vil ikke være retfærdige overfor det store Flertal af Befolkningen.

Ændringsforslag Nr. 43 gaar ud paa, at § 44 skal udgaa. Det er en Selvfølge, at jeg maa fraraade dette i Henhold til min Stilling til Ændringsforslag Nr. 22. § 44 angaar jo nemlig Handel med stærke Drikke.

Jeg tror nu at have gennemgaaet de væsentligste Ændringer og vil gerne til Slut-